

50 twarzy Fuchsa

wydanie 50 twarzy Fuchsa po zblizeniu do 100 lat

Muzeum Miejskie
„Dom Gerharta
Hauptmanna”
w Jeleniej Górze

50
twarzy
Fuchsa

Wydanie 50 twarzy Fuchsa do sprzedaży w październiku 2011 r.

► Der älteste Koppenträger (Johann Hofer)
Najstarszy Tragarz

Osobiście czuję niesmak, gdy słyszę, że „za Niemca to było”... Ale tu się urodziłem i nie mam innego miejsca na ziemi. Wiem też, że czasem „za Niemca”... Całe życie obserwowałem zmiany jakie zachodziły TUTAJ, w głowach, w bezpośrednim otoczeniu i krajobrazie. Aż nastał w końcu czas, byśmy zaakceptowali, że to, co TUTAJ, jest także NASZE.

Czas akceptacji „naszości” musiał nadejść i nadszedł. Choć ta „naszość” to rachunek za zbrodnie. Dodajmy, że i tak to jakieś grosiki...

Ludzie, którzy tu przybyli, oprócz traumy, którą ze sobą przywieźli, karmieni byli przez lata propagandą. Czasem dobrą, czasem złą. Jednym z najgorszych, choć chwytliwych przemyśleń poprzedniego systemu było hasło

„BYLIŚMY- JESTEŚMY- BĘDZIEMY”

Mądrość etapu się zmienia i jest teraz czas, by w końcu zaakceptować to, że DOPIERO jesteście i MOŻE będziemy. A my mieszkańcy mamy już, pomalutką, obowiązek zastanowić się nad tymi, którzy byli. Niemcy, Cześć, Żydzi, rzemieślnicy, pasterze, tkacze, szklarze, przemysłowcy i pijacy. Ktoś w końcu kiedyś tu mieszkał i pracował. Ktoś przecież kosił łąki, tak nonszalancko za-

puszczone w ostatnich czasach przez spekulantów ziemią i niewdzięcznych spadkobierców. Ktoś zaplatał koniom grzywę, ktoś pstrągi wyławiał ze strumienia, ktoś targał po górach listy i paczki, ktoś na harmonii grał po weselach...

Trzeba zapamiętać,

bowiem pamięć to jest ten stworzeń, który łączy nas z TU i TERAZ, z pewnym młodym człowiekiem, który odwiedził brata w 1914 roku, wysiadając z wagonu trzeciej klasy na dworcu kolejowym u podnóża Gór Olbrzymich.

Studentz Magdeburga, człowiek o słabym zdrowiu, wysiadł z pociągu na stacji w Lubawce i można się tylko domyślać, że uległ zauroczeniu miejscem. Nic dziwnego, nie on pierwszy. Dusza wrażliwa w wątlwym ciele, syn stolarza, jeden z ośmiorga rodzeństwa.

Erich Fuchs, bo o nim mowa. Erich Fuchs, który od 14 roku życia uczył się trudnej techniki litografii. Erich Fuchs, tak jak większość z nas, nie STĄD.

Erich Fuchs, słuchacz Akademii Sztuki w Lipsku, jeszcze przed pierwszą wojną światową. Na tyle zdolny, że jego mentor Alois Kolbe ufundował mu stypendium –

pięknie, uczciwie i bez zobowiązań, uczeń bowiem nie wiedział, kto pomoże mu ukończyć studia.

On też chciał zapamiętać – z taką pracowitością, posiadając ogromny talent i umiejętności nie wypadało inaczej. Pamiętamy, że region nasz wyglądał inaczej. Przychodziło co prawda nowe, ale stare trzymało się mocno. Mimo wszystko, Karkonosze to miejsce raczej dostępne, szczególnie dla człowieka, który borykał się z niepełnosprawnością. Góry te otworzyły się przed artystą i zachwyciły go. Ten sam zachwyt nad miejscem, krajobrazem i atmosferą, który urzeka gości i turystów, urzekł pewnie i Fuchsa.

Sam jednak krajobraz, góry, lasy, potoki, nie byłyby kompletne i ważne bez ludzi. Ludzi, którzy starali się przetrwać w tych trudnych warunkach. Życie nasze jest okrutnie krótkie, a życie dawnych mieszkańców Karkonoszy musiało być jeszcze krótsze.

Opowieść o pracy artysty od czegoś trzeba jednak zacząć. Zaczniemy więc opowieść o ludziach. O starym Haase, Agnes Adolf córce kołodzieja, furmanie Walterze czy rozsławię gazet Patzeluz jego psemFipsalą.

Trzeba zobaczyć „50 twarzy Fuchsa”. To w końcu nasi sąsiedzi ...

Rodzina

Minęło wiele lat, czas jednak zatrzymał się na moment. Gospodyni, gospodarz, córka. Myślę, że ludzie ci nawet się nie znali i pewnie nigdy nie widzieli. Przepraszam, że stworzyłem z nich rodzinę...

Strój ludowy, pielęgnowanie tradycji, kościół, kuchnia, dziecko. Na ile to zjawisko zwane modą, a na ile przemysłowym działaniem? *Trachtenbewegung*, to ruch promowania stroju ludowego w krajach niemieckojęzycznych, obecny do dnia dzisiejszego. Tracht jako element ubioru, oprócz oczywistych walorów estetycznych, był odpowiedzią na upokorzenia wojen napoleońskich. Tożsamość była istotną częścią działań Ericha Fuchsa. Wpisywał się tym samym artysta w „rozkwit badań i prac artystycznych dotyczących germańskich tradycji kulturowych, wyrażających się w malarstwie, literaturze, architekturze, muzyce oraz promocja języka niemieckiego i folkloru” (Wikipedia).

► Bäuerin mit Barthaube (Dittersbach, Kreis Landeshut)
Gospodyni z Ogorzelca w stroju regionalnym, w tak zwanym „czepcu z brodą”

► **Das Schlesier-Mädchen in Tracht** (Agnes Adolf vom Stellmacher; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Dziewczyna ze Śląska w stroju ludowym (Agnes Adolf, córka kołodzieja; Gruszków) 1922 r.

► **Schlesischer Bauer** (Albendorf, Kreis Landeshut)
Śląski gospodarz z Okrzeszyna 1922

Knajpa, kościół. Widok z mostu...

Zmiany idą wolno, lecz niepostrzeżenie. W szkole rządzi kierownik szkoły. Niestety, pewnie nie miał czasu, może twarz jego nie była interesująca, a może sprawowany urząd nie pozwalał na takie fanaberie, więc poprosił Pan Fuchs prostego chłopca o szlachetnych rysach, by kierownika zastąpił. Widać, że Pan Suchanek spełnił się w roli modela...

Quar-Frieben leczy ziołami. W mrokach niepamięci zatarło się jej imię, choć jest inna grafika pt. „Tyran wioskowy”, gdzie akcja toczy się w izbie pani Anny „Quar-Frieben”. Stąd imię pani Anny znamy.

Ogniomistrz Wilhelm Müller przygląda się uważnie, a jego wielki nos mówi, że idą czasy ognia.

Jaka będzie nasza przyszłość, czy zbiory będą obfite, czy nasza kielbasa wędzona na jodłowych szyszkach będzie cały czas tak znana? Czy nasze tkaniny będą się sprzedawać? Jak Pan myśli, Panie Naczelniku Gruttke?

▶ Der Gemeindevorsteher (Bauer Gruttke; Albendorf, Kreis Landeshut)
Naczelnik Pan Gruttke (Okreszyn)

► Der Veteran (Landwirt Döring; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Weteran (Rolnik Doring z Gruszkowa)

► Der Schmied (Engler-Schmied; Dittersbach, Kreis Landeshut)
Kowal (Engler Schmied, Ogorzelec)

► **Kriegel-Fritze** (Dittersbach, Kreis Landeshut)
Fritz Kriegel (Ogorzelec)

► **Die Quar-Frieben** (als Kräuterweib; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Anna Quar-Frieben (Zielarka z Gruszkowa)

▶ Schlesischer Weber (Mende; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Slaski Tkacz (pan Mende z Gruszkowa)

▶ Der Dorfschulmeister (Bauer Suchaneck als Modell)
Kierownik wiejskiej szkoły (modelem był rolnik Suchaneck)

► Der Brandmeister (Porträt Wilhelm Müller; Albendorf, Kreis Landeshut)
Ogniomistrz (portret Wilhelma Mullera z Okrzeszyna)

► Der Dorfpolitiker (Busch-Christian; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Wiejski polityk (Radny Christian Busch Gruszków)

Jak Walter z Walterem

- Panie Nipel, wozić drewno z lasu to ciężka robota, trzeba by coś nowego.

- Panie Walter, tyle lat już wożę. Wszyscy mnie tu znają i szanują, koń zna drogę, gruszkowskie lasy piękne. Po robocie siadę sobie przy kwaterce, wieczorem wrócę do swej baby, a w niedziele po mszy odpocznę sobie przed chałupą. A Pan, Panie Walter? Robota niebezpieczna, ciemno w tej Pana kopalni...

- Panie Nipel, nowe idzie. Żacléf w kopalni węgla ma na 100 lat. Węgiel porusza i miasta i fabryki... Robota może i ciężka, uharuje się człowiek, ale jest i zapłata i szacunek w okolicy. W niedzielę proszą mnie na starostę po weselach. Człowiek poje, popije i zabawi się. Życ nie umierać.

- Panie Walter, ja panu mówię, ja Walter Nipel - Ten węgiel to jeszcze wam bokiem wyjdzie, a na weselu to u nas nawet stary Berger się bawi...

I tak sobie gadali Ernst Walter z Walterem Niplem.

► Beim „Quartierla“ (der alte Fuhrmann Walter im Bärndorfer Kretscham; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Przy kwaterce (Stary furman Walter w Gruszkowskiej karczmie)

► **Der Bergmann** (Ernst Walter in der Galauniform eines Bergmannes)
Górník (Ernst Walter w galowym mundurze)

► **Der Huxt-Bitter** (Ernst Walter aus Albendorf, Kreis Landeshut)
Starosta weselny Ernst Walter z Okrzeszyna

▶ **Der Huxtgast** (Berger Koarle in Bärndorf,
Kreis Hirschberg/Schlesien)
Gość weselny (Berger z Gruszkowa)

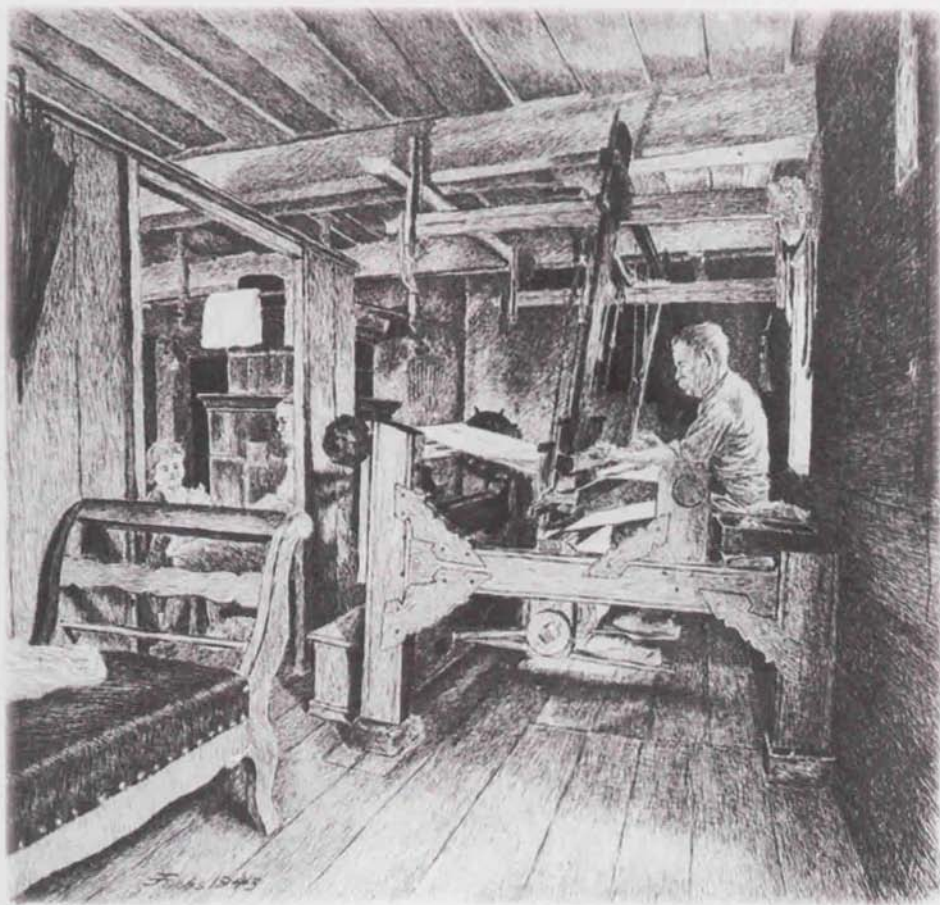
▶ Vor dem Häusel (der alte Fuhrmann Walter Niepel)
Przed chałupą (Furman Walter Niepel)

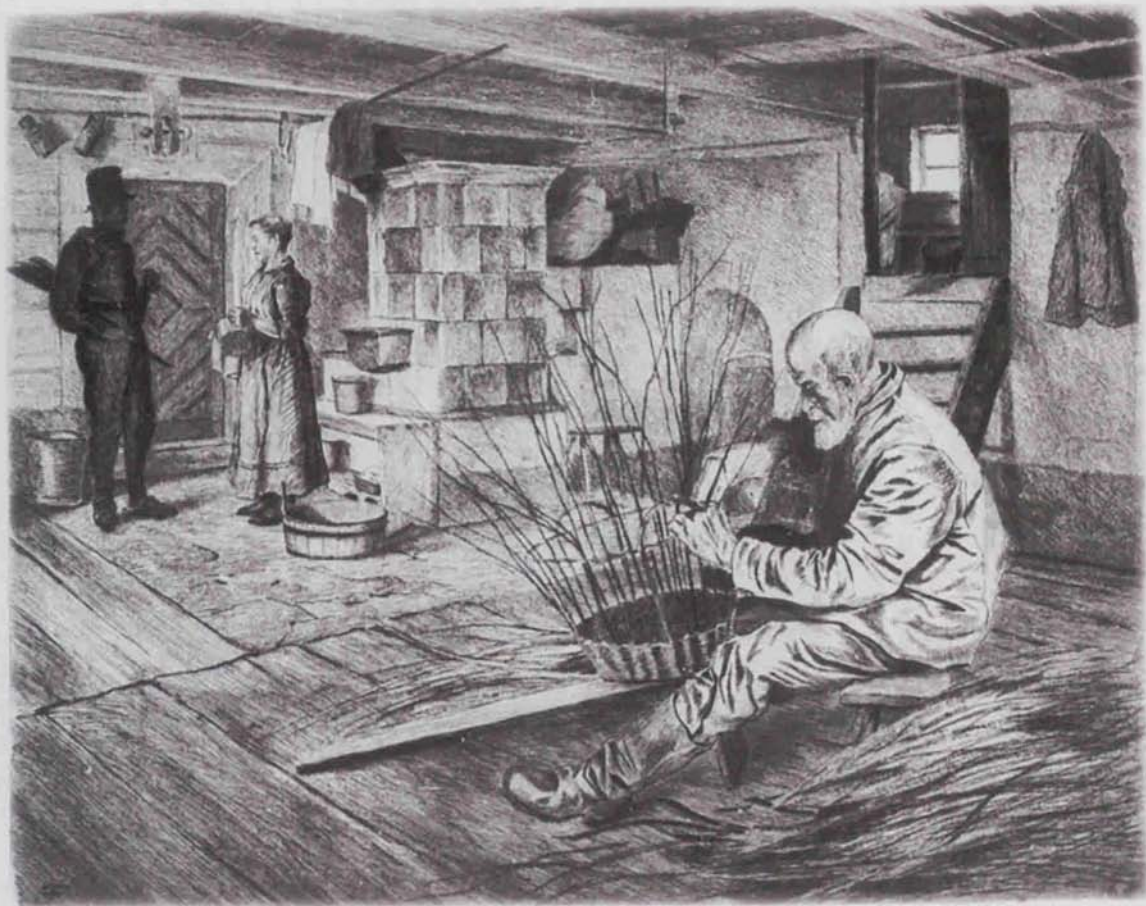
▶ Der Holzfuhmann (Walter; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Furman („Stary Walter“ z Gruszkowa)

W kącie izby...

W 1914 roku Erich Fuchs kończy edukację w Akademii Sztuk Pięknych w Lipsku pod kierunkiem Aloisa Kolba. Na szczęście dla nas, nie został powołany do wojska ze względu na swoją ułomność. Powikłania po przebytej chorobie wymagały od artysty nieustannej rehabilitacji. Piesze wędrówki z nieodzownym szkicownikiem, były dla artysty nie tylko podreperowaniem zdrowia, ale też możliwością wejrzenia w głąb otaczającego go świata. Pozwoliło mu to, utrudzonemu i kulejącemu wędrowcy z ciężkim ekwipunkiem wejść do świata, do którego nie byli zaproszeni, i nawet nie chcieli być zaproszonymi turyści w lektykach. Jego niepełnosprawność pozwalała mu przysiąc w kącie izby i podpatrywać codzienne życie. Zaufanie to podstawa. Nie wydaje mi się, by Erich Fuchs kiedykolwiek nadużył jej w swoich pracach.

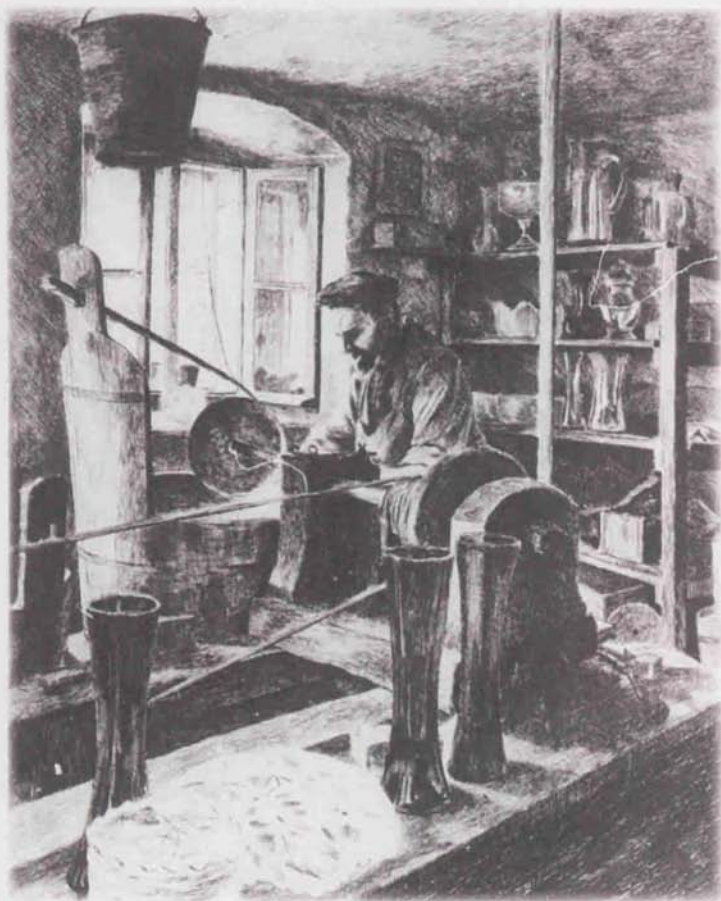
▶ Bockwebstuhl im Sudetenland (Kreibitz, KreisWarnsdorf)
Krosno do Inu (Chřibská kolo Varnsdorf w Czechach, w kraju usteckim)

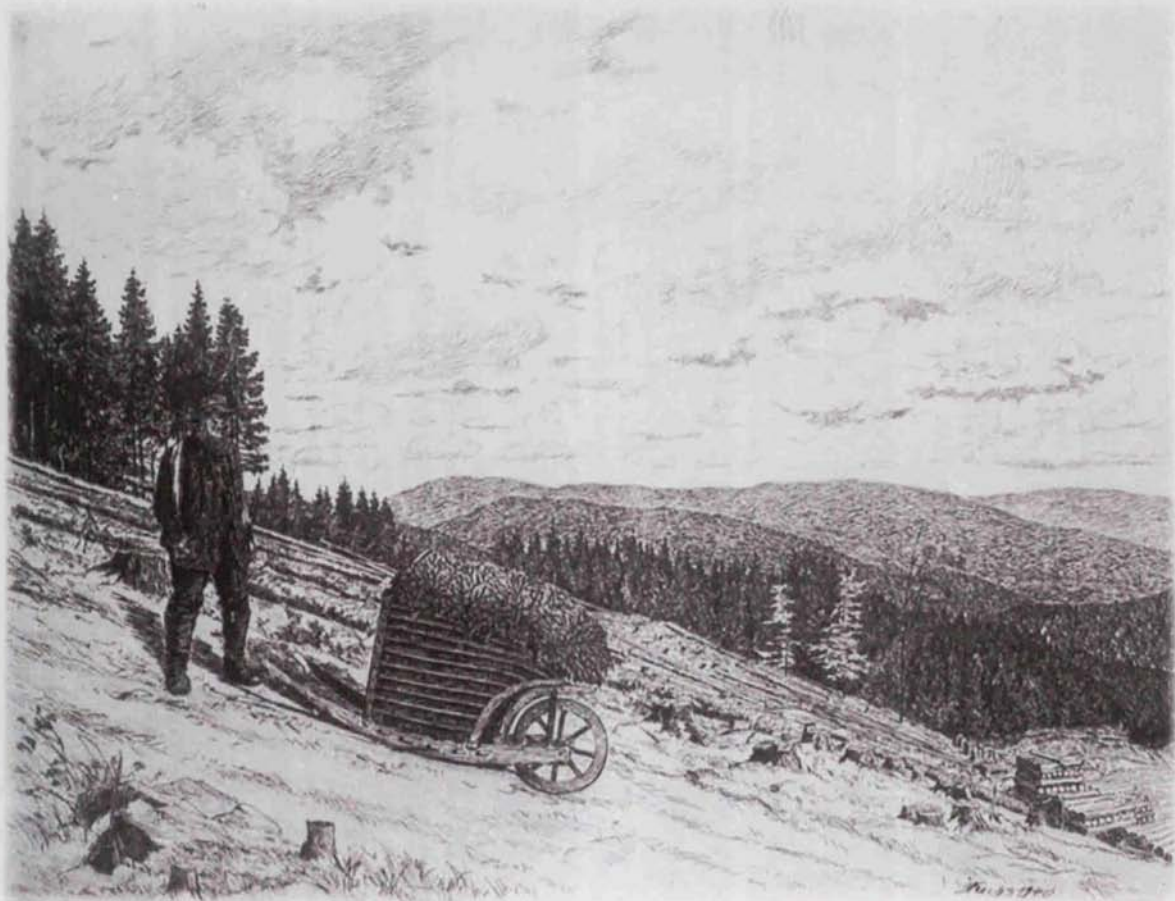
► **Der Korbmacher** (Stube der Anna Klose; Hermsdorf, KreisLandeshut)
Koszykarz (w izbie Pani Anny Klose z Jarkowic, powiat Kamienna Góra)

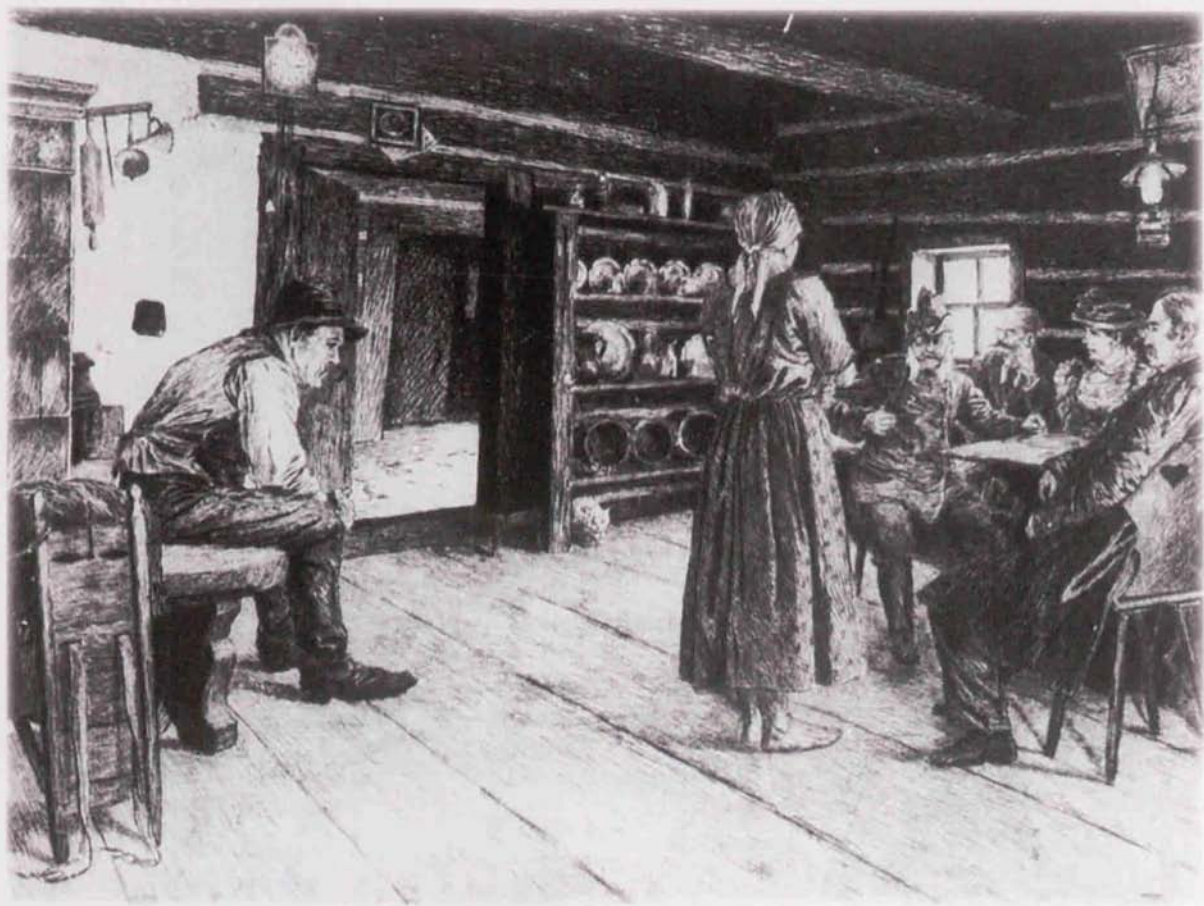
► **Der Schuster** (Hübner; Hermsdorf, KreisLandeshut)
Szewc (Pan Hubner z Jarkowic, powiat Kamienna Góra)

► **Der Glasschleifer** (Wenzel; Hermsdorf/Kynast, Schlesien)
Szlifierz szkła (Pan Wenzel z Sobieszowa)

► Am Streutag (Hainer Waldgebiet; Hain, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Sianokosy nad Przesieką

▶ Die Baudengaste
Goście

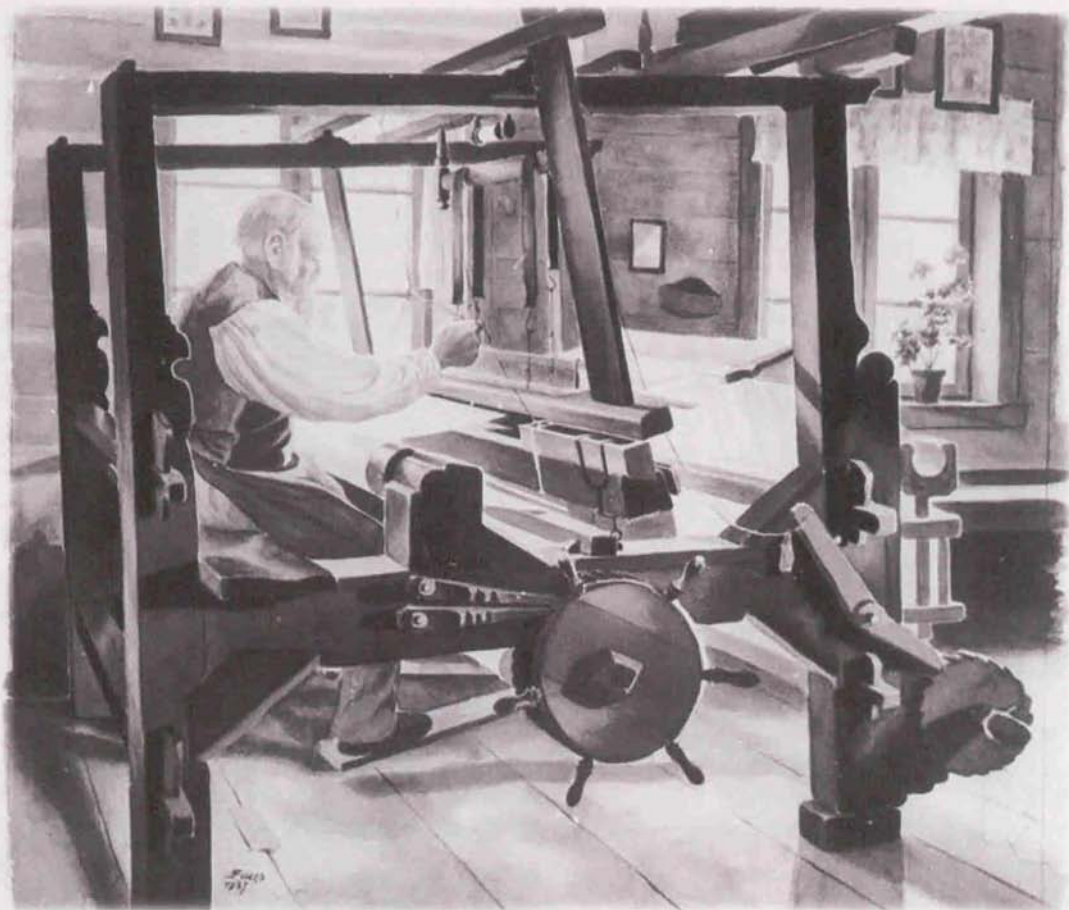

Stary Hase

Dwie grafiki. Jedna niepozorna, druga genialna.

Miękki werniks kształtuje nastrój. Stary Hase, tkacz lnu z Okrzeszyna, na obydwóch grafikach. Znowu zostajemy w krainie domysłów. Od prawej do lewej i od lewej do prawej, Stary Hase, plół watek, a krosno jego rytmicznie stukało. W międzyczasie gadali sobie Panowie Fuchs i Hase, by lepiej oddać klimat i technikę pracy. Inaczej nie powstał by tak dokładny rysunek warsztatu, bo aby oddać szczegóły, trzeba znać zasadę działania.

► Der alte Hase
Stary Hase

► Der Leineweber Hase (Albendorf, Kreis Landeshut)
Tkacz lnu z Okrzeszyna (w krainie sudeckiej)

► **Der Gemeindebote und Zeitungs-Austräger**
(vom Schömberger Wochenblatt Patzel mit seinem
treuen „Fipsala“; Berthelsdorf, Kreis Landeshut)
Goniec gminny i roznosiciel gazet
Patzel ze swym psem Fipsala. Uniemysł

Tygodnik Chełmski i inne źródła wiedzy

*Tu u nas sąd odprawia się,
Jak przed wiekami, skrycie,
Lecz gorsze on wyroki śle,
By nam odebrać życie.
Bo on powoli dręczy nas.
Torturą życie bierze,
A przez ten długi męki czas
Łzy płyną ciężle świeże.
Wy lotry, wy szatański płód,
Wy wszyscy z piekła rodem;
Zjadacie wy nasz pot i trud!
Przekleństwo wam w nagrodę!
„Tkacze” G. Hauptmann*

Ułan Mende, weteran wojen, pewnie z przyjemnością rozmyślał nad słowami Hauptmanna, może nawet dzielił się uwagami z Panem Patzlem. W końcu postaniec gminny, Patzel z Uniemysła, przy kolportażu „Schömberger Wochenblatt” musiał wiele wiedzieć i wiele widzieć.

Górale to twardy naród, ale pod ich szorstką skorupą kryje dusza skłonna do zadumy, pobożna, przywiązana do swej małej ojczyzny. W sam raz natchnienie do pisania wierszy .

Nawet kominiarz w Karkonoszach wydawał się postacią z innej bajki. Z uwagi na odległości między budami musiał człowiek ten spać po izbach wieśniaków, latem zaś po stodołach. Też wiele widział i wiele wiedział...

▶ Das Wiegenpferd
Konik na biegunach

▶ Die Feuerwehrleute
Strażacy

▶ **Peine Koarle** (in der Gaststube am Fechtertisch
(Ober-Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Karl Peine w knajpie (Górný Gruszków)

▶ **Ulanen-Mende** (alter Veteran von 1864/66
und 70/71)
Ulan Mende Weteran wojny duńskiej
z 1864 i Francusko -Pruskiej z 1870

▶ **Der Schornsteinfeger**
(Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Kominiarz z Gruszkowa

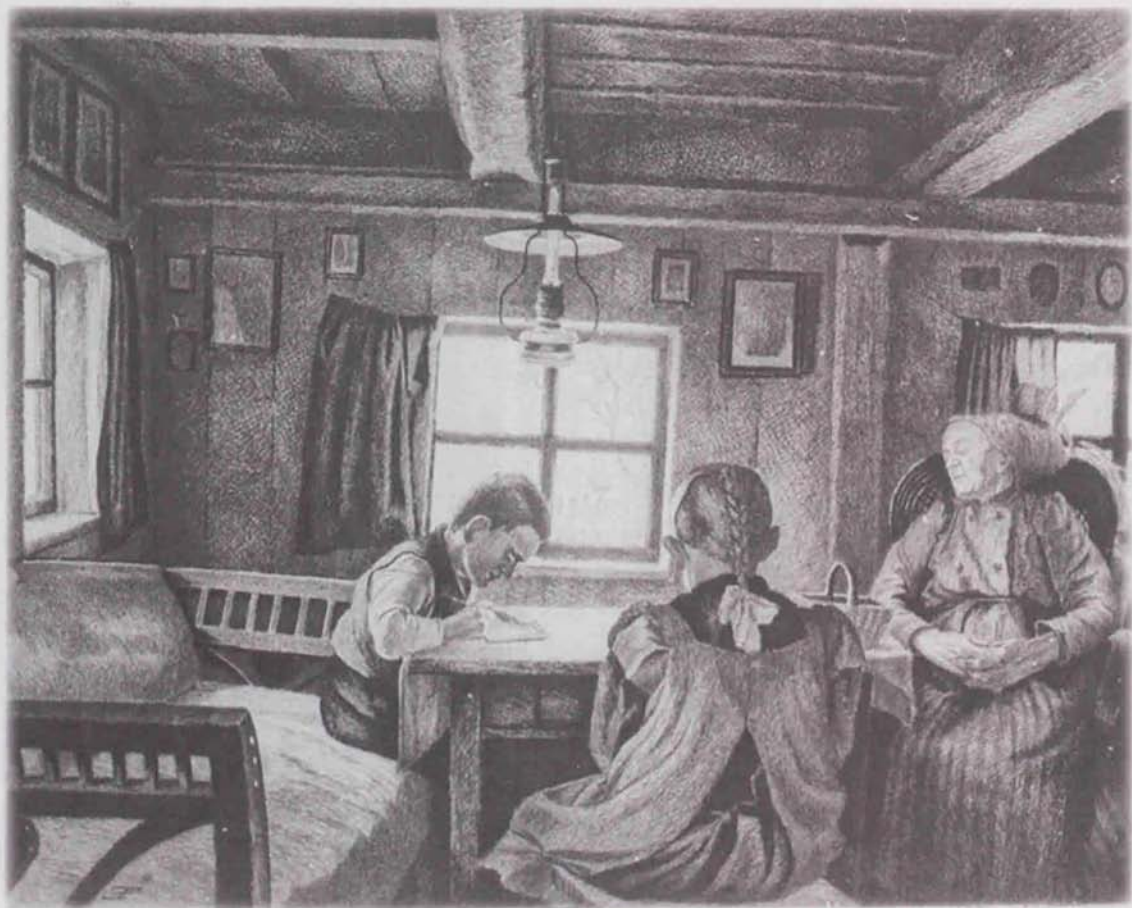
Grzeczne dzieci - nasza przyszłość

Cytując mistrza Fuchsa z książki „Leben und Brauchtum im Riesengebirge“:

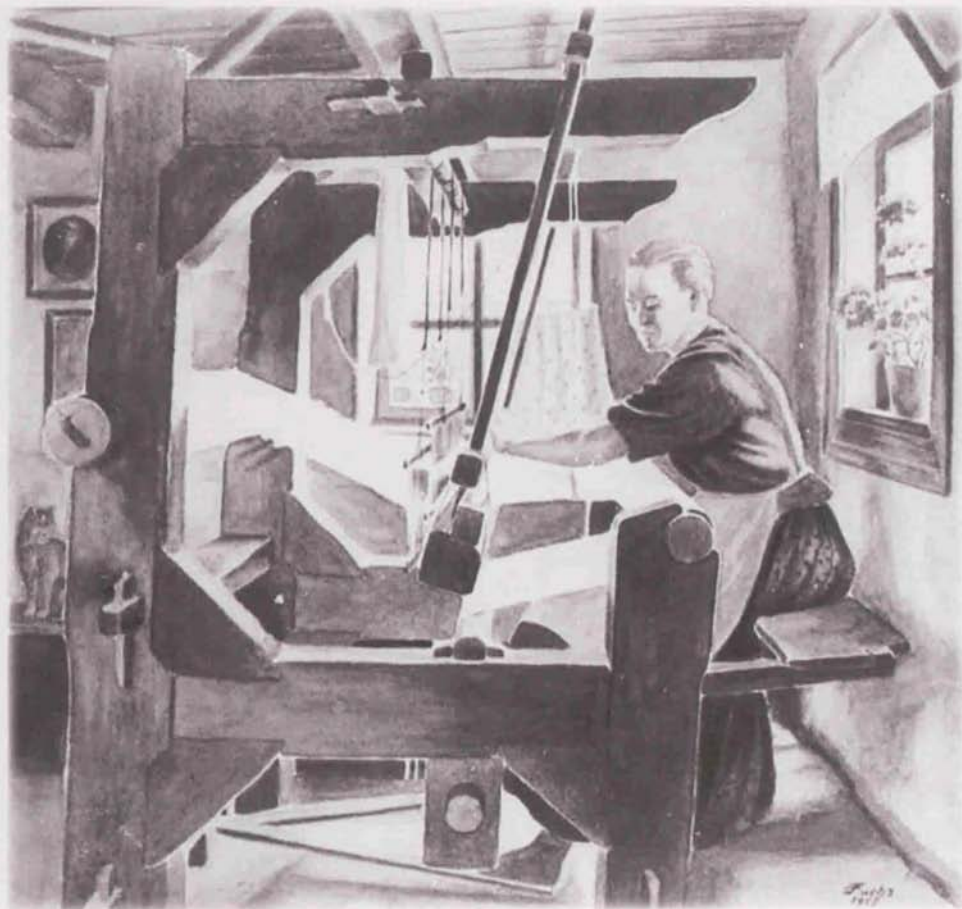
„Po roku 1900 zanikło tkactwo domowe. Kiedy w 1914 roku osiedliłam się w Gruszkowie, pracowały tam jeszcze trzy tkaczki, których mężowie wykonywali inne, bardziej dochodowe zajęcia. Często jednak zdarzali się ludzie, którzy byli murarzami i zimą, gdy nie mieli pracy, ponownie zakładali krosno i tkali aż do wiosny. Dlatego też gmina Kamienna Góra nadal opłacał nauczyciela tkactwa, który opiekował się tkaczami w całym okręgu. W Chełmsku istniała także państwowa szkoła tkacka kształcąca w przemyśle tekstylnym. Tam czeladnicy szkolili się na prostych krosnach. Po I wojnie światowej szkoła ta została zamknięta”

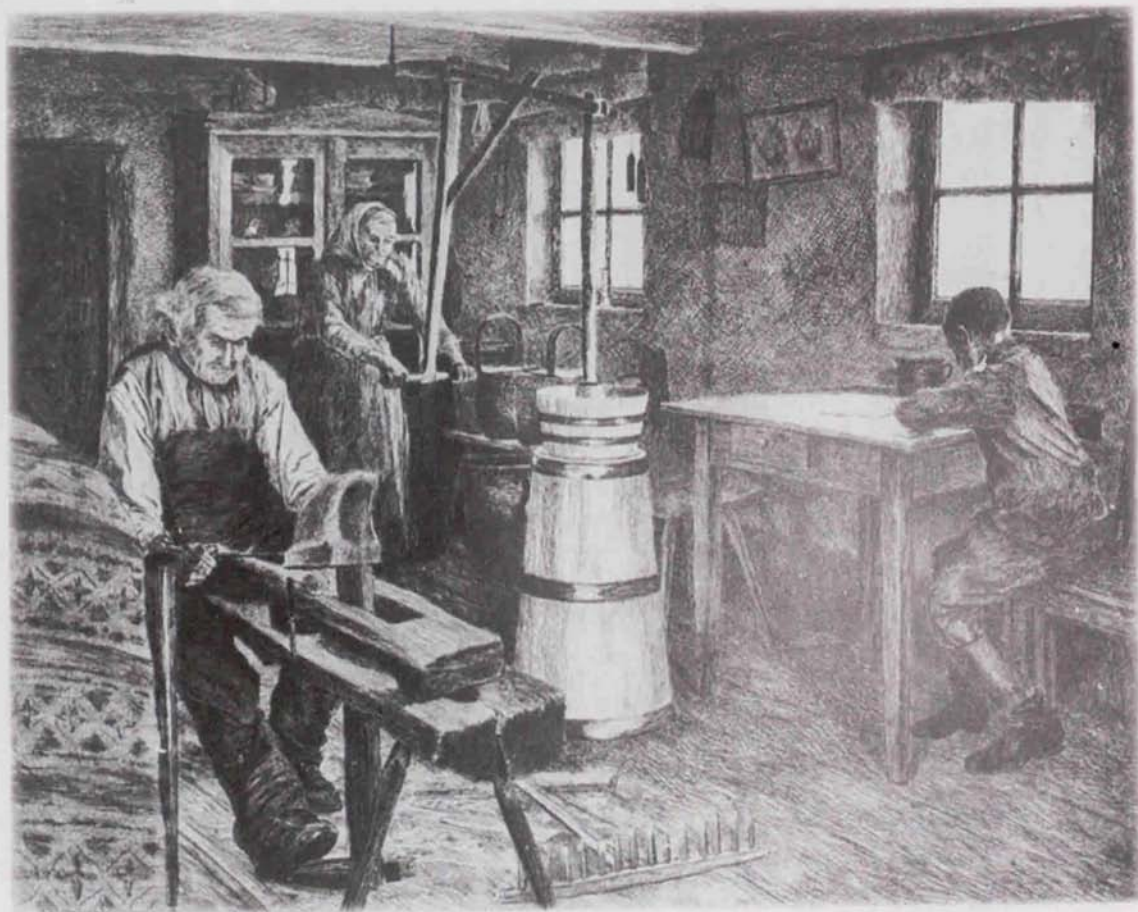
► Die Trinker (Hermsdorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Pijący (Plechowice)

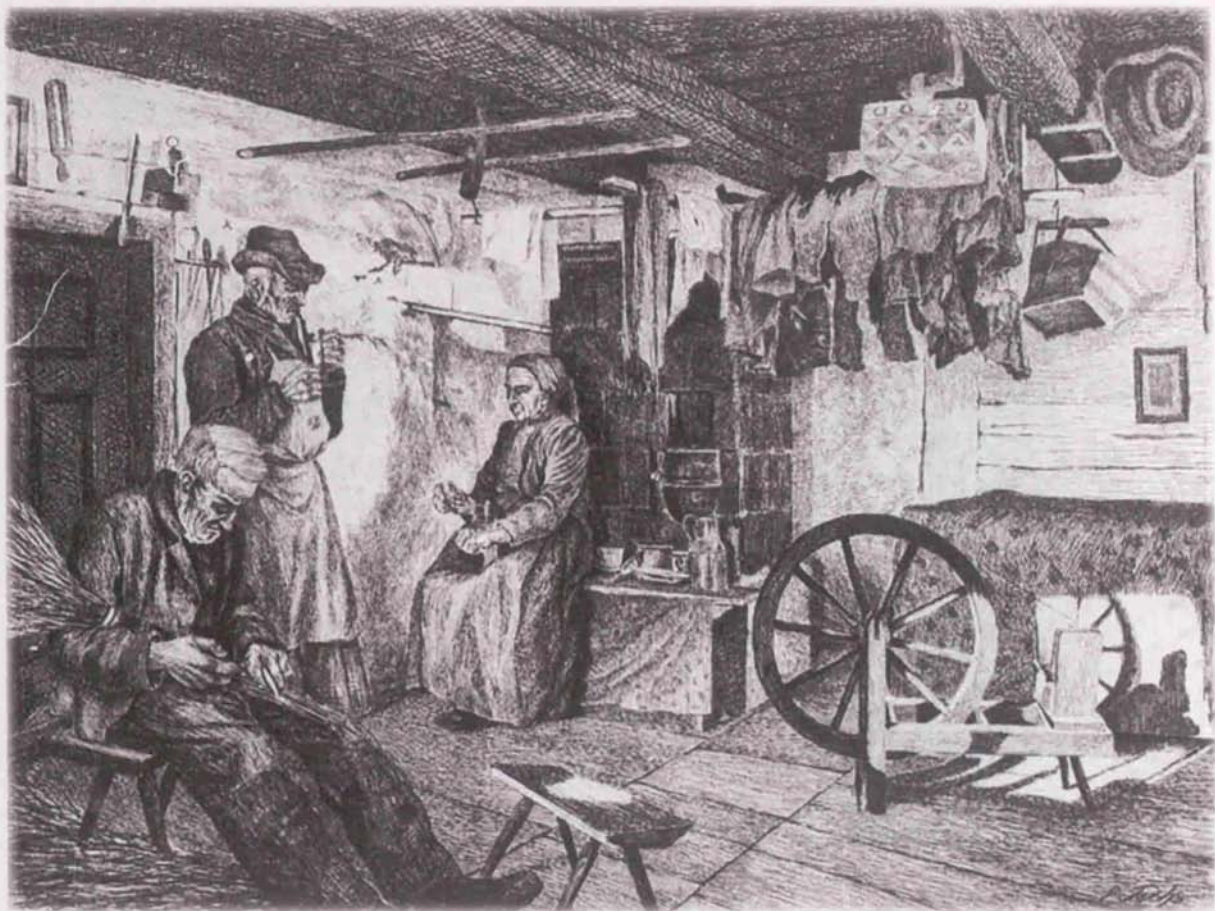
▶ Die braven Kinder (im Häusler-Stübel der Tauben-Hertwig; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Grzeczne dzieci (Gruszków w izbie Tauben-Hertwig)

► Am Webstuhl (Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Przy krosnach (w Gruszkowie)

Beim Buttern (Stube des Häuslers Bürgel; Dittersbach/Schlesien)
Przy maselnicy izba rodziny Burgel Karpniki

▶ Der armselige Besenbinder (Stube der Marie Bürgel; Pfauenzahl, Kreis Landeshut)
Biedny miotlarz (z Małocin gmina Kamienna Góra, izba Marie Bürgel)

Powiązania

Już coraz mniej wykonuje się prac, które kiedyś należały do wiejskiej codzienności. Ręczny siew, zbieranie chrostu czy regularne pielgrzymowanie.

Czy pamiętamy krucyferariusza? Nawet nazwa odeszła w niepamięć .

Pani Renner zbierająca chrost, a na innej grafice jej córką z dzieckiem. Może w przyszłości odnajdą się następne prace, aby uzupełnić album tej rodziny. Teka V Fuchsa „Typy i postacie” to zbiór przedziwnych, nieodkrytych powiązań. W tece tej znajdziemy 50 prac Ericha Fuchsa. Przypadek?

► Der Kreuzträger (Endeaus Fischbach)
Krucyferariusz (Pan Ende z Karpnik)

▶ Das Buschweibel (Mutter Renner beim Leseholz-Sammeln)
Matka Renner przy zbieraniu chrustu

▶ Mutter und Kind (die junge Frau Renner mit Kind;
Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Matka i dziecko (Młoda Pani Renner z Gruszkowa z dzieckiem)

► **Der Sämänn** (Wilhelm Partsch; Schmiedeberg,
Kreis Hirschberg/Schlesien)
Siewca z Kowar (Wilhelm Partsch)

▶ Der Hofe-Arbeiter (Paul Finger; Blasdorf,
Kreis Landeshut)
Parobek Paul Finger z Błażejowa

▶ Die Wallfahrerin (Albendorf, Kreis Landeshut)
Pątniczka (Okrzeszyn, Kamienna Góra)

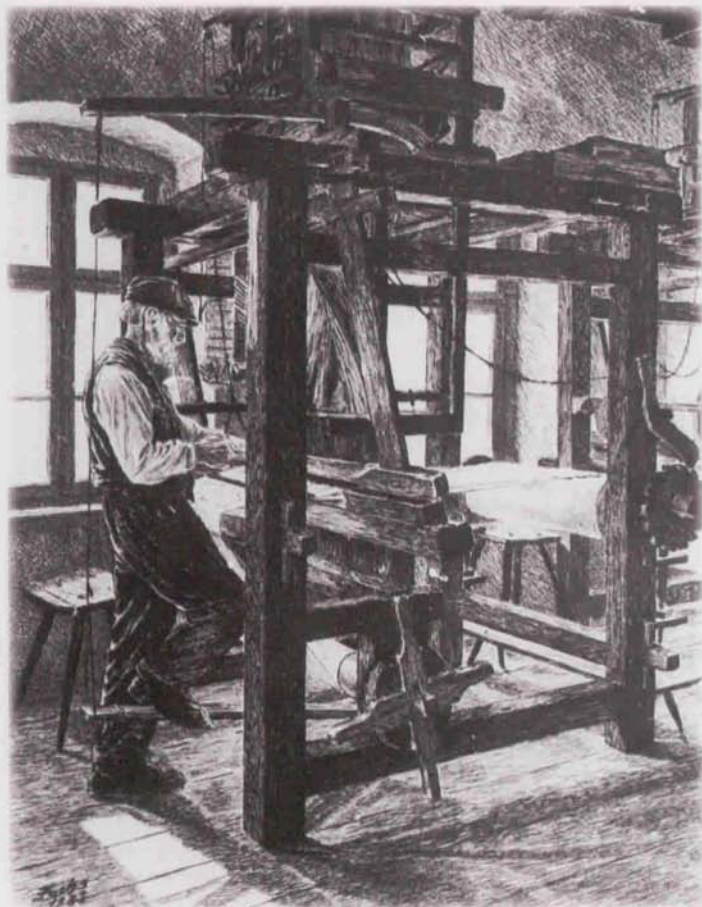
Niepełnosprawność

może być przeszkodą? W 1914 roku może był to dar? Kto wie. Nastolatkiwie trafiający na front niemal prosto ze szklonych ław, pełni nadziei na przygodę i glorię upamiętnieni zostają li tylko literami wykutymi na kamiennych tablicach. Chichotem losu przerabianych niedługo potem na pomniki bohaterów walk o wolność i demokrację lub smażalnie czegoś, co w zamyśle miało zastąpić kielbasę. Większość prac Fuchsa inspirowana była regionem, który pokochał. Ale przede wszystkim ludźmi. Ludźmi, którzy polubili też i artystę. Ludźmi, którzy pozwalali mu przyglądać się codziennie ich pracy. Myślę też, że z wzajemnością. Pozwalali mu na wiele. Przecież nikt nie odmówi człowiekowi słabego zdrowia rozmowy i poświęcenia odrobiny czasu. Inspiracją prac Fuchsa był tkacz adamaszku z Sosnówki, kamieniarz z Podgórzyna, Johann Hofer - najstarszy tragarz z kilkupo-

koleniowej rodziny tragarzy, czy szopkarz Friedrich uwieczniony kilkakrotnie na innych pracach. Wszyscy ci ludzie zasługują na osobne historie. Historie podobne do „Sprzedawcy staroci”. Chyba jedyna grafika Fuchsa, która jest w zbiorach muzeum POLIN. Pewnie przez przypadek. Ale czy Pan Hartwich z Gruszkowa nie pasuje do postaci handlarza futrami ze sztuki „Schluck und Jau” Hauptmanna? I czy obraz nie uzupełnia kwestii wypowiedzianej przez handlarza futer w tej komedii:

Pozwól mi wisieć, panie, jeśli nie znajdę skór na sto płaszczy dla wysokiej i najpiękniejszej młodej damy!

Mam powóz, a w powozie pan znajdzie moją córkę Rebeke i skóry soboli, skóry gronostajów, skóry tchórzy, skóry czarnej pantery, skóry wydry, kuny i to, czego dusza zapagnie...

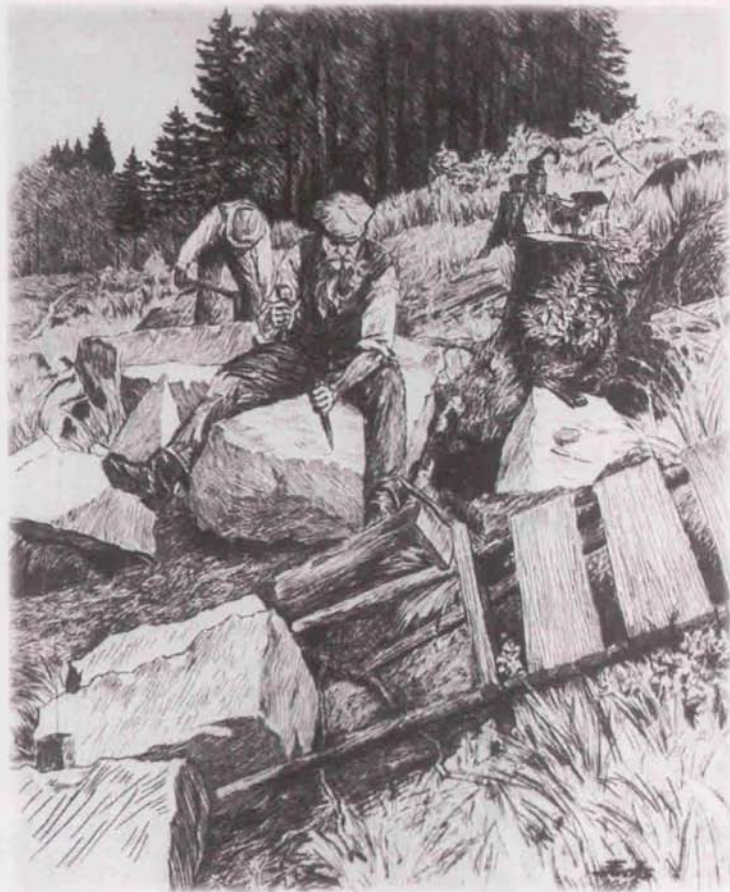
▶ **Damastweber Matzke** (Wilhelm; Seidorf im Riesengebirge, KreisHirschberg)
Tkacz adamaszku Wilhelm Matzke (Sosnówka)

▶ Der Altertumshändler (Hartwig oder Hartwich; Bärndorf, Kreis Hirschberg/Schlesien)
Handlarz starociami (Pan Hardwig z Gruszkowa)

Am Spinnrad (Voigtsdorf-Schörmberg, Kreis Landeshut)
Przy kołowrotku (Chelmsko Śląskie)
Voigtsdorf to obecnie ulica Sądecka w Chelmsku Śląskim,
dawniej Voigtsdorf była wsią o nazwie Wójtowa, w latach
30-tych XX w przyłączono do Chelmska Śląskiego.

Die Steinarbeiter
(Thierner und Sohn Robert aus Giersdorf; Hain, Kreis Hirschberg)
Kamieniarze z Podgórzyna Thierner z synem Robertem (w Przesiecie)

▶ **Der Krippenschnitzer Friedrich** (Schömburg, Kreis Landeshut)
Szopkarz (Pan Friedrich z Chelmska)

Muzyka łagodzi obyczaje

Czasy wspólnego przebywania, wspólnej pracy, wspólnego świętowania. Dlaczego wspólnego? Inaczej się nie dało. Nie da się żyć bez wspólnoty. Szczególnie w górach bez tej wspólnoty nie da się przeżyć. Powiązania, obowiązki i troski, prowadziły też, do dzielenia się wolnym czasem. Wieczory przędzalnicze, domowe modlitwy czy zabawy to nieodzowny element życia.

Muzycy z Podgórzyna byli znani i uwiecznieni są na wielu zdjęciach z wydarzeń tamtych czasów.

Firmy, które produkowały instrumenty istnieją do dziś, w czeskich Lubach czy tak jak Josef Dotzauer GmbH Metallblasinstrumentenbau und Musikhaus w Karlstad.

Dzień codzienny to osnowa artystycznego kierunku w pracach Ericha Fuchsa. Moim subiektywnym zdaniem to w takich miejscach, w takich obrazach, ale też słowach innych niemieckich artystów, należy upatrywać początków niemieckiego *Haimatkunst*. Popartykami zapewne bredniami marksizmu,

podlanymi sosem z muzyki Richarda Wagnera. Nie należy jednak zapominać, że dzisiejszy dobrobyt to pokłosie niewolniczej pracy, wykorzystywania dzieci w kopalniach i przędzalniach naszego kontynentu. Jak każdy wrażliwy artysta, Fuchs pewnie przed obraniem artystycznej drogi bił się z myślami i miał swoje dylematy. Jaki kurs obrał? Co powodowało jego rozwój? Czy stał się elementem nurtu? A jak rysunkiem opowiedzieć odchodzący dzień, czasem niepewną przyszłość oraz, co najważniejsze, zatrzymać ten czas? Jak zapamiętać? Wiele z tych pytań już nie potrzebuje odpowiedzi. Może „za Niemca” było inaczej?

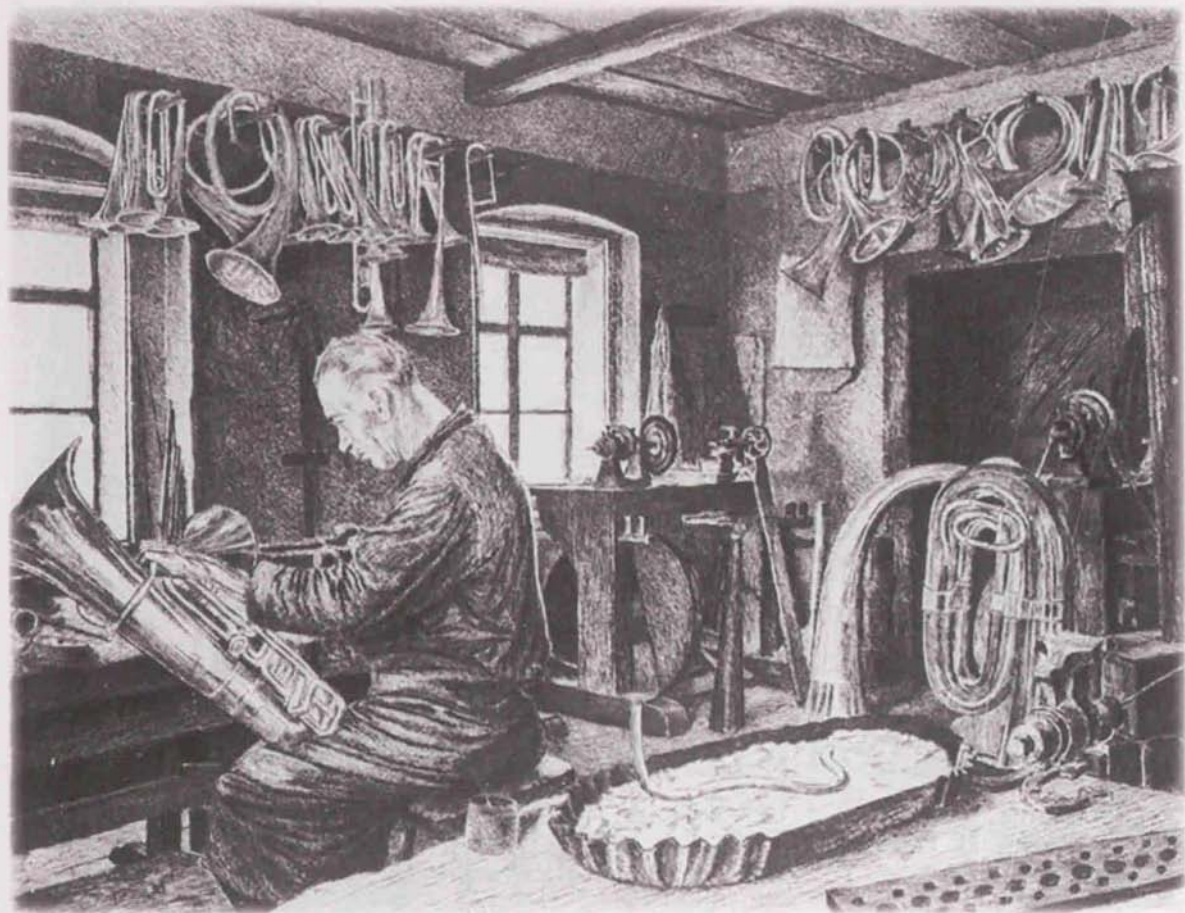
Koniec karkonoskiej epoki uwieńczały prace z Sudetów. Sudetów po tamtej stronie, niekojarzonych już przez nas z tym regionem. Dużo przemawia za tym, że grafiki z Luby czy Kraslic to już prace na zamówienie ministra Fricka. Cóż, taki to kłopot z Fuchsem znajomym ministrowi, przyjacielem Gunthera Gruntmanna. Ale to temat na osobną ekspozycję ...

▶ Die Dorfmusiker (Giersdorf, KreisHirschberg/Schlesien)
Wiejscy Muzykańci (Podgórzyn)

▶ Der Musikante
Muzykant

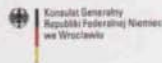

▶ Blechblasinstrumentenbauer (Josef Dozauer; Graslitz, Sudetenland)
Budowniczy instrumentów dętych (Josef Dozauer)

► Der Schönbacher Geigenbauer (Ignatz Asbach; Schönbach, Sudetenland)
Lutnik (Ignatz Asbach z Luby)

50
twarzy
Fuchsa
WYSTAWA 100 LAT FUCHSA W 100 LATACH ODRODZENIA

W opracowaniu wykorzystano fragmenty szkiców do pełnego opisu zbiorów „Przesiecka kolekcja Ericha Fuchsa- Hain im Riesengebirge ” pod tyłem „Kozy jednak śmierdzą”.
A.D. Przesieka Wrzesień 2023

50 twarzy Fuchsa

Wydanie 50. Fuchsa Fuchsa by autorów i artystów

